

Životopis Marie Kürhauserová

Marie Kürhauserová se narodila v roce 1947 v Hradci Králové, ale vyrůstala v Brandýsu nad Labem, kde prožila dětství se svou matkou a babičkou. Měla krásné vzpomínky na dětské hry, které hrála s kamarády, jako vybíjenou nebo "načtovat zloděje". V té době byla doprava minimální, takže děti si mohly hrát i na silnici. Velkou část jejího dětství vyplňovala ruční práce. Ráda si hrála s panenkami, které si sama háčkovala a pletla, a také vyráběla kočárky pro ně.

Ve škole se zapojovala do sportovních aktivit a zejména v běhu dosahovala výborných výsledků. Účastnila se soutěží a mnohokrát se umístila na předních příčkách. Běhání ji bavilo a bylo pro ni velkou vášní. Pokoušela se také hrát na hudební nástroje, konkrétně na kytaru a harmoniku, ale hudební talent u sebe nenašla.

Po dokončení základní školy vystudovala zemědělskou školu a svou kariéru zahájila v JZD, kde pečovala o jalovice. Práce byla fyzicky náročná a zahrnovala brzké ranní vstávání a dlouhé směny. Později nastoupila do ČKD, kde pracovala v období dramatických událostí srpna 1968. Během okupace vojsky Varšavské smlouvy byla svědkem protestů, napětí a složitých situací v práci i v osobním životě. Vzpomíná na to, jak se s kolegy snažili dostat z práce domů přes blokády vojáků a jak se aktivně účastnila demonstrací proti okupaci.

V roce 1989 podporovala změny v Československu a aktivně se účastnila Sametové revoluce. Přidala se k demonstrantům na Václavském náměstí, kde cinkala klíči a věřila v lepší budoucnost. Tyto okamžiky vnímala jako historické a důležité pro celou zemi.

V průběhu života se věnovala ručním pracím, zahradničení a chovu zvířat. Vždy měla ráda přírodu a práce na zahradě byla pro ni nejen koníčkem, ale také formou relaxace. Doma měla zvířata, o která se starala s láskou. V mládí pravidelně jezdila na letní i zimní tábory, kde si užívala dobrodružství, noční hry v lese a táborové ohně.

Marie byla také svědkem změn ve školství a společnosti. Pamatuje si doby, kdy učitelé byli přísní a žáci museli sedět vzpřímeně s rukama za zády. Ve škole se v té době běžně používaly tresty, ale zároveň panoval větší respekt k učitelům. Zažila také tzv. "uhelné prázdniny", kdy kvůli nedostatku paliva nemohly školy fungovat.

Dnes si užívá klidný důchod, věnuje se svým koníčkům a pečuje o domácnost. Stále sleduje společenské dění a udržuje kontakt s přáteli a rodinou. I přesto, že se mnoho věcí změnilo, zůstává aktivní a stále se zajímá o svět kolem sebe.